

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputio Špecializovaný trestný súd
(Slovačka) – kazneni postupak protiv UL-a i VM-a**

(Predmet C-709/18)

(2019/C 44/19)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Špecializovaný trestný súd

Stranke glavnog postupka

UL i VM

Prethodna pitanja

1. Je li u kaznenom postupku poštovano pravilo o prepostavci nedužnosti utvrđeno člancima 3. i 4. u vezi s uvodnom izjavom 16. Direktive (EU) 2016/343⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova prepostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku ako suoptužnik u jedinstvenom postupku na temelju podnesene optužnice poriče pred sudom nakon otvaranja glavne rasprave sudjelovanje u djelu odnosno djelima koja mu se stavlja na teret očitujući se da je nedužan, a nakon toga sud rješenjem koje ne sadržava opis djela, njegovu pravnu kvalifikaciju ni ocjenu suda odluči prihvati izjavu drugog suoptuženika da je kriv za počinjenje djela odnosno pojedinih djela navedenih u optužnici, odustajući tako od izvođenja dokaza u vezi s njegovom krivnjom, te nakon izvođenja dokaza na glavnoj raspravi sud zajedničkom presudom odluči o podnesenoj optužnici?
 - 1.1 Proglašava li se odlukom suda o prihvaćanju izjave jednog od optuženika o krivnji krivim drugi okrivljenik koji poriče krivnju prije nego što je izvođenjem dokaza dokazana njegova krivnja? Je li takvo postupanje suda u skladu s člankom 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
 2. Je li postupanje suda u jedinstvenom postupku povodom optužnice protiv više optuženika u skladu s člankom 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kojim je utvrđeno pravo na pošteno suđenje i pravo svakog pojedinca da neovisni i nepristrani sud pravično ispita njegov slučaj, ako zakonom ustanovljeni sud rješenjem koje ne sadržava opis djela, njegovu pravnu kvalifikaciju ni ocjenu suda odluči na početku prihvati izjavu drugih optuženika o krivnji, koji su se takvom izjavom odrekli prava na kontradiktorno izvođenje dokaza, te nakon izvođenja dokaza na glavnoj raspravi i na temelju podnesene optužnice taj isti sud zajedničkom presudom odluči o predmetu koji se odnosi na sve optuženike?
 - 2.1 Ako odluka o prihvaćanju izjave o krivnji izaziva osnovanu sumnju u pogledu nepristranosti suca koji je prihvatio i izjavu suoptuženika, je li izuzeće tog suca u kaznenom postupku mjera koja je prikladna za osiguravanje poštovanja pravila o prepostavci nedužnosti iz članka 4. stavka 2. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova prepostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku?

3. Jesu li poštovana načela jednakosti i vladavine prava iz članka 2., načelo jednakosti građana pred sudovima iz članka 9. te opće načelo Unije iz članka 6. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, potписанog 7. veljače 1992. u Maastrichtu, u verziji koja je proizašla iz Ugovora iz Lisabona, potписанog 13. prosinca 2007. u Lisabonu, kojim se utvrđuje pravo svakog pojedinca da se pravično ispita njegov slučaj, ako nacionalni sud protiv čije odluke nije dopušten pravni lijek donese odluku protivnju jedinstvenom stajalištu nacionalnog suda koje je doneseno radi ujednačavanja tumačenja zakona i drugih zakonodavnih akata opće primjene na temelju ovlasti dodijeljene mu u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i u mjeri potrebnoj da se premosti neujednačenost sudske prakse te s obzirom na činjenicu da je jedno sudsko vijeće Vrhovnog suda odstupilo od pravnog stajališta sadržanog u odluci drugog sudskog vijeća Vrhovnog suda?

⁽¹⁾ SL 2016, L 65, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2018. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Anton van Zantbeek VOF, druga stranka: Ministerraad

(Predmet C-725/18)

(2019/C 44/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anton van Zantbeek VOF

Druga stranka u postupku: Ministerraad

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 36. Sporazuma od 2. svibnja 1992. o Europskom gospodarskom prostoru tumačiti na način da su im protivne nacionalne odredbe o uvođenju poreza na burzovne transakcije u smislu članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, koje za posljedicu imaju to da belgijski nalogodavac postaje dužnikom tog poreza, ako je profesionalni posrednik nastanjen u inozemstvu?
2. Treba li članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 40. Sporazuma od 2. svibnja 1992. o Europskom gospodarskom prostoru tumačiti na način da su im protivne nacionalne odredbe o uvođenju poreza na burzovne transakcije u smislu članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, koje za posljedicu imaju to da belgijski nalogodavac postaje dužnikom tog poreza, ako je profesionalni posrednik nastanjen u inozemstvu?
3. Može li Ustavni sud, ako bi iz odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje proizlazilo da pobijani članci povrjeđuju jednu ili više obveza koje proizlaze iz odredaba navedenih u tim pitanjima, privremeno održati na snazi posljedice članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i zakonodavcu omogućilo da se uskladi s tim obvezama?